

(Μια απάντηση στο αντιτροτσικιστικό παραλήρημα του Θανάση Τσιριγώτη)

Μάνος Σκούφογλου*

Σε πρόσφατο άρθρο του με τίτλο [«Η Βενεζουέλα και οι 'φίλοι' της»](#), το οποίο μάλιστα φρόντισε να διακινήσει και σε συνδικαλιστικές λίστες, ο Θανάσης Τσιριγώτης, στέλεχος του Μ-Α ΚΚΕ, αναβιώνει τη θλιβερή σταλινική παράδοση της χυδαιολογίας. Με αφορμή τη στάση μιας συγκεκριμένης οργάνωσης στη Βενεζουέλα (πιθανότατα εννοεί τη Marea Socialista, παρότι δεν την κατονομάζει), την οποία μάλιστα διαστρεβλώνει, επιτίθεται λασπολογώντας όλο το τροτσικιστικό ρεύμα. Καταλογίζει στους τροτσικιστές ότι παίζουν τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου και τελικά του Εφιάλτη, γιατί είναι «αντικειμενικά» με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές, γιατί έτσι πάντα έκαναν.

Ο Θανάσης Τσιριγώτης πιθανώς δεν γνωρίζει, ή αποσιωπεί συνειδητά, το γεγονός ότι οι πολυάριθμες τροτσικιστικές οργανώσεις της Λατινικής Αμερικής πρωτοστατούν παντού στο κίνημα ενάντια στην σχεδιαζόμενη ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Βενεζουέλα. Στην ίδια τη Βενεζουέλα, οι τροτσικιστές τάσσονται με σαφήνεια ενάντια στο αμερικανικό πραξικόπημα, και αυτό ισχύει ακόμα και για την οργάνωση την οποία αναφέρει, παρότι η συγκεκριμένη έχει αποχωρήσει από τον συνασπισμό οργάνωσεων που στηρίζουν την κυβέρνηση Μαδούρο (ενώ άλλες τροτσικιστικές οργανώσεις παραμένουν σε αυτόν) και παρότι χρησιμοποιεί συνθήματα τα οποία θεωρούμε λανθασμένα. Στις ΗΠΑ, τροτσικιστικές οργανώσεις πρωταγωνιστούν στις κινητοποιήσεις για να αποτραπεί η αμερικανική επέμβαση. Ίσως ο Θανάσης Τσιριγώτης, αντί να συκοφαντεί τους άλλους, θα πρέπει να σκεφτεί γιατί σε καμία από τις παραπάνω περιπτώσεις το δικό του ρεύμα δεν παίζει κανέναν ουσιαστικό ρόλο.

Το πρόβλημα του Θανάση Τσιριγώτη είναι ότι στο μυαλό του ο αγώνας ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση δεν μπορεί να συνυπάρχει με την κριτική στην κυβέρνηση Μαδούρο. Προφανώς μια πολιτική ίσων αποστάσεων θα ήταν εγκληματική, ωστόσο κριτική δεν σημαίνει ίσες αποστάσεις – σημαίνει να κατανοεί κανείς ότι η άρνηση της κυβέρνησης Μαδούρο να έρθει σε ολοκληρωτική ρήξη με τον ιμπεριαλισμό, τις πολυεθνικές και το καπιταλιστικό σύστημα έχουν κάνει τη χώρα πιο ευάλωτη σε ένα αντεπαναστατικό πραξικόπημα. Φαίνεται ότι αυτό είναι ακατανόητο για τη σταλινική παράδοση, που λειτουργεί πάντα με τη λογική «τώρα αντιιμπεριαλισμός, και ο σοσιαλισμός αναβάλλεται για ένα απροσδιόριστο μέλλον».

Για τον Θανάση Τσιριγώτη, αν έχεις φίλους τροτσκιστές ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τότε «μαύρο φίδι που σε έφαγε». Δεν θα έλεγε το ίδιο ο αλγερινός λαός, όταν οι τροτσκιστές στήριζαν με κάθε μέσο το κίνημα της ανεξαρτησίας της Αλγερίας, ενώ οι Γάλλοι σταλινικοί συμμετείχαν στην ιμπεριαλιστική καταστολή. Δεν θα έλεγε το ίδιο ο βιετναμέζικος λαός, όταν οι τροτσκιστές έδιναν τη ζωή τους στο απελευθερωτικό κίνημα της Ινδοκίνας, ενώ οι Γάλλοι σταλινικοί συντάσσονταν με την αποικιοκρατία και οι ντόπιοι σταλινικοί χαιρετούσαν την έλευση των βρετανικών στρατευμάτων. Δεν θα έλεγαν το ίδιο τα αντιιμπεριαλιστικά κινήματα από την Αργεντινή και τη Βολιβία μέχρι τη Σρι Λάνκα, όπου οι τροτσκιστές συμμετείχαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Δεν θα έλεγαν το ίδιο όσοι είχαν γνωρίσει τη συνεισφορά των τροτσκιστών στους αγώνες ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, στη Γαλλία (όπου οι τροτσκιστές ήταν οι μόνοι που στήριζαν άνευ όρων το Βιετνάμ, παρά τις εκκαθαρίσεις της κυβέρνησης Χο Τσι Μινχ εναντίον των τροτσκιστών ηρώων της απελευθέρωσης), την Αγγλία, τις ΗΠΑ και πολλές άλλες χώρες, τη στιγμή που τόσες και τόσες μαοϊκές οργανώσεις δίσταζαν να στηρίξουν το κίνημα διότι το Βιετνάμ ήταν με την ΕΣΣΔ στη σύγκρουσή της με την Κίνα.

Με την ευκαιρία, ο Θανάσης Τσιριγώτης επαναφέρει τον παλιό άθλιο μύθο για τους προδότες «χιτλεροτροτσκιστές» στο Β'ΠΠ. Σήμερα μπορεί να πρόκειται απλώς για γραφικότητα, εκείνη την εποχή όμως η συκοφαντία αυτή αποτέλεσε τη βάση για τη δολοφονία δεκάδων τροτσκιστών από τον σταλινικό μηχανισμό, με τον ίδιο τρόπο που στην ΕΣΣΔ του Στάλιν παρόμοιες συκοφαντίες υποστήριξαν την παράνοια των δικών της Μόσχας και την εκτέλεση χιλιάδων παλιών μπολσεβίκων, περιλαμβανομένης της μεγάλης πλειοψηφίας της ΚΕ του κόμματος την εποχή της Οκτωβριανής Επανάστασης. Και πάλι, ο Τσιριγώτης χρεώνει σε όλο τον τροτσκισμό τη σεκταριστική στάση που τήρησε απέναντι στο ΕΑΜ μια συγκεκριμένη τάση, την οποία στάση επίσης διαστρεβλώνει. Αν η προδοσία των τροτσκιστών είναι ότι μοίραζαν προκηρύξεις σε γερμανούς στρατιώτες, τότε εξίσου προδοτικό ήταν και το ΕΑΜ, που έκανε το ίδιο σε αρκετές περιπτώσεις. Μπορούμε να κάνουμε την κριτική μας στον σεκταρισμό μιας τάσης του ελληνικού τροτσκισμού απέναντι στο κίνημα της ένοπλης αντίστασης. Αναρωτιόμαστε όμως εάν το ρεύμα του Τσιριγώτη έχει κάνει τη δική του αυτοκριτική για τις συμφωνίες του Λιβάνου, της Καζέρτας και της Βάρκιζας, ή για τα χειροκροτήματα του σταλινικού τότε ΚΚΕ (πριν έρθει ο «ρεβιζιονισμός» του 1956) στον «απελευθερωτή» αγγλικό στόλο το 1944, όταν οι τροτσκιστές προειδοποιούσαν ότι πρόκειται για αλλαγή ιμπεριαλιστικής φρουράς.

Ο Θανάσης Τσιριγώτης αναφέρεται ακόμα στο [πρόσφατο φόρουμ για τη Βενεζουέλα](#) που οργανώθηκε στην ΑΣΟΕΕ, κάνοντας έναν συλλογισμό που είναι δύσκολο να κατανοήσει κάποιος με τα συμβατικά επίπεδα ευφυΐας. Υποθέτω πως εννοεί ότι, αφού μια τροτσκιστική οργάνωση στη Βενεζουέλα έχει αμφισβητούμενη τοποθέτηση, αυτό ισχύει και για όλους τους τροτσκιστές, κι αφού στο φόρουμ συμμετείχαν και τροτσκιστές, ήταν λογικό να μην έχει κόσμο, παρότι και οι τροτσκιστές και όλο το φόρουμ προέταξαν ως βασικό σύνθημα το «κάτω τα χέρια από τη Βενεζουέλα» και την καταδίκη του πραξικοπήματος και της σχεδιαζόμενης ιμπεριαλιστικής επέμβασης. Έπειτα, βέβαια, φαίνεται να χρεώνει την αποτυχία στο γεγονός ότι μια άλλη τροτσκιστική οργάνωση κατά τη γνώμη του δεν ασχολείται με το θέμα. Συμπεραίνουμε ότι για τον Τσιριγώτη, το φόρουμ δεν πήγε καλά διότι αφενός πήγαν τροτσκιστές, αφετέρου δεν πήγαν τροτσκιστές.

Από την πολύχρονη εμπειρία του, ο Θανάσης Τσιριγώτης θα έπρεπε να γνωρίζει ότι οι κομμουνιστικές και επαναστατικές οργανώσεις έχουν δύσκολα και πολυσύνθετα καθήκοντα σε καταστάσεις όπου οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις συνυπάρχουν με γραφειοκρατικές κυβερνήσεις. Κάποιες οργανώσεις δεν θα βρουν τη σωστή ισορροπία, όπως σίγουρα δεν έκανε το δικό του ρεύμα την εποχή της ύστερης μαοϊκής θεωρίας των Τριών Κόσμων, όταν και η οργάνωση του Τσιριγώτη διαλαλούσε ότι η Σοβιετική Ένωση είναι χειρότερος εχθρός από τις ΗΠΑ, και σίγουρα από τον ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό. Οι συκοφαντίες για προδότες, εφιάλτες και συνεργάτες του ιμπεριαλισμού, όμως, δηλητηριάζουν το εργατικό και κομμουνιστικό κίνημα και ακρωτηριάζουν τη δυνατότητά του να συζητά πολιτικά στο εσωτερικό του. Εάν οι τροτσκιστές είναι προδότες, άλλωστε, τότε ο Θανάσης Τσιριγώτης θα πρέπει να εξηγήσει γιατί

συνεργάζεται με προδότες και πράκτορες του ιμπεριαλισμού στη συνδικαλιστική του παράταξη.

Μάνος Σκούφογλου

Μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος